

ת"פ 9/05/20 - מדינת ישראל-תביעות נגב נגד חני שיטריט-נדונה, עומרי שטריט-בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 9-05-20 מדינת ישראל נ' שיטריט ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופט יניב בן הרוש
המאשימה
מדינת ישראל-תביעות נגב
ע"י ב"כ עוה"ד דוד ז'נבה

נגד
הנאשמים
1. חני שיטריט-נדונה
2. עומרי שטריט-בעצמו
ע"י ב"כ עוה"ד ליאור כהן בשם עו"ד הילה טל

גזר דין לנאשם 2

1. ביום 16.6.21 הורשע הנאשם על ידי כב' השופט אבישי כהן. במסגרת הסדר הטיעון הודה הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן, בעבירה של התנהגות פרועה במקום ציבורי לפי סעיף 216(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), בשתי עבירות אימים לפי סעיף 192 לחוק העונשין וניסיון תקיפה סתם לפי סעיף 379 וסעיף 25 לחוק העונשין.

1. בהתאם לעובדות כתב האישום ביום 30.8.18 הגיע הנאשם יחד עם אשתו אשר הורשעה גם כן במסגרת התיק, לבית חולים סורוקה ולאחר שעתיים של המתנה בתור התנהגו בצורה פרועה בבית החולים, הנאשם התלהם כלפי הצוות הרפואי שהיה במקום, איים על גב' חבצלת מימון אחות במחלקה "יאללה תתחילי בטיפול לפני שאני אפגע בך", ולאחר שזו קראה לביטחון, איים עליה הנאשם בשנית ואמר "אני ארצח אותך אם לא תטפלי בה, אני אחכה לך בחניה ואני אפגע בך", ובהמשך ניסה הנאשם לפגוע במאבטח, מר היסם אבו עליון על ידי כיסא שהניף לכיוונו ואיים עליו "אוריד אותך וגם את האחות" ואף הרים משקל ואיים לזרוק אותו לעברו.

2. ביום 22.11.22 הוגשה בעניינו של הנאשם חוות דעת הממונה על עבודות השירות לפיה הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות.

תמצית תסקיר שירות המבחן

3. בתסקירו מיום 16.12.21, סקר שירות המבחן את אורחות חייו של הנאשם, השכלתו ומצבו התעסוקתי והמשפחתי. הנאשם בן 28, נשוי ואב לשני ילדים, מפרנס יחיד למשפחתו ועובד בשתי עבודות בחנות בגדים

ובמרכול באילת ובעל נסיבות חיים קשות. הנאשם לקח אחריות מלאה על מעשיו שבוצעו לטענתו מתוך חשש לשלום אשתו שבאותה העת הייתה בהיריון בסיכון. הנאשם ציין בפני שירות המבחן כי לאחר המעשים הצטער על מעשיו בפני הצוות. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה לווסת רגשותיו כשהדבר נוגע לקרוביו עם זאת הנאשם בעל מוטיבציה לנהל חיים נורמטיביים וההליך המשפטי מהווה גורם מרתיע עבורו. שירות המבחן המליץ על ענישה צופה פני עתיד והטלת צו שירות לתועלת הציבור.

4. בתסקירו המשלים מיום 8.9.22, שירות המבחן תיאר את מאמציו של הנאשם וזוגתו על מנת לשפר את מצבם הכלכלי וכי הנאשם עובד כיום בחברה להשכרת רכב. שירות המבחן חזר על המלצתו בשנית.

טיעוני הצדדים

5. ב"כ המאשימה, תיארה את העבירות שבוצעו על ידי הנאשם וטענה לערכים החברתיים שנפגעו. המאשימה התנגדה להמלצת שירות המבחן וסברה כי בנסיבות התיק ומתוך פסיקה אליה הפנתה מתחם הענישה הראוי, נע בין 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודת שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל ועתרה לגזור את עונשו של הנאשם בשליש התחתון של המתחם, מאסר מותנה קנס ופיצוי למתלוננים.

6. ב"כ הנאשם, טענה כי המעשים מהווים אירוע אחד אשר בגינם יש לקבוע מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה לשישה חודשי עבודת שירות תוך הפנייה לפסיקה ולהנחיית ראש יחידת התביעות ולאור נסיבות בתיק עותרת לקבלת המלצת שירות המבחן.

7. הנאשם בחר שלא לשאת דברים.

קביעת מתחם העונש ההולם

8. בהתאם לע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל ובהיעדר מחלוקת בין הצדדים, מעשיו הנאשם מהווים אירוע אחד ומן הראוי לקבוע מתחם עונש הולם אחד. ובהתאם לתיקון מספר 113, סעיף 40ג(א) לחוק העונשין בקביעת מתחם ענישה הולם על בית המשפט להתחשב בערכים המוגנים, במידת הפגיעה בהם, בענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערכים המוגנים ומידת הפגיעה בהם

9. בכל הנוגע לעבירת האיומים, הרי שהערך החברתי שנפגע מעבירות האיומים הינו שמירה על שלווה נפש, ביטחונם וחירות פעולתם של המתלוננים. ביחס לעבירת האיומים נקבע ברע"פ 2038/04 שמואל לם נ' מדינת ישראל:

"האיום הוא אפוא ביטוי שהמשפט מטיל עליו מגבלות תוך פגיעה בחופש הביטוי, וזאת כדי להגן על ערכים אחרים ובהם שלווה נפשו, ביטחונו וחירות פעולתו של

הפרט. "

10. מידת הפגיעה בערכים הללו הינה ברף בינוני, משום שמדובר בשני מקרי איום באותו אירוע, והושמעו כלפי שני עובדי בית החולים, כלפי אחות וכלפי המאבטח.

11. באשר לעבירת ניסיון תקיפה סתם הרי שהערכים המוגנים הם הגנה על שלמות הגוף והביטחון האישי. כל אדם, באשר הוא, זכאי להגנה על שלמות גופו ובטחונו. עבירת התקיפה אומנם לא בוצעה כלפי עובד ציבור אולם המאבטח בבית החולים תפקידו להגן על הצוות הרפואי ועל באי בית החולים ועל כן חשוב לציין כי ברע"פ 1922/11 **רחמימוב נ' מדינת ישראל**, נקבע:

"הציבור נותן את מבטחו בעובדי הציבור ונציגי החוק, "וטובת הציבור מחייבת כי יובטח להם שיוכלו למלא את תפקידם ללא מורא וללא פחד מבעלי אגרוף, מתוקפנים ומאיימים. לכן הכרח להטיל ענישה של ממש, גם למען ישמעו וייראו" (ע"פ 500/87 בורוכוב נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 8.3.1988)). בתקופה המתאפיינת בגלי אלימות פיזית ומילולית כלפי עובדי ציבור, שומה להגן על השירות הציבורי ועל עובדי הציבור מפני פגיעה בלתי ראויה בכבודם ובמעמדם"

12. ובכל הנוגע לתקיפת צוותים רפואיים נקבע בע"פ 6123/05 **דורון חתוכה נ' מדינת ישראל** כי:

"חברה מתוקנת אינה יכולה להשלים עם מצב דברים בו יחוש רופא כי הוא מאוים על ידי מטופל או על ידי בני משפחתו בקבלו החלטות מקצועיות המסורות לשיקול דעתו. מקל וחומר אין להשלים עם מצב דברים שבו נגרמת לרופא פגיעה ממש בנסיבות כגון אלה. על כן, הצדק עם המשיבה בצינה כי בכגון דא צריך השיקול של הרתעת הרבים לקבל ביטוי מרכזי בענישה..."

13. מידת הפגיעה בערכים הללו הינה ברף בינוני, משום שמדובר בעבירה שבוצעה כאמור כלפי אחות ומאבטח בית החולים יחד עם זאת מדובר בניסיון תקיפה בו לא נגרם נזק פיזי למאבטח.

הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה להחלטה בת.פ. ה זה, הפנתה במשפט להעניש באופן מחמיר במקרים כגון דא. כבוד האדם וחירותו, וכן זכות האדם לאוטונומיה על גופו

14. בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה לקחתי בחשבון כי מעשי הנאשם נעשו באופן ספונטני בעקבות סערת רגשות נוכח הריונה של אשתו. עוד לקחתי בחשבון כי לאחר האירוע הנאשם התנצל וביקש את סליחת המתלוננים.

15. יחד עם זאת הנאשם נהג בצורה פרועה כלפי צוות בית חולים, איים בשתי הזדמנויות על אחות המחלקה ועל המאבטח שבו אף ניסה לפגוע עם כיסא. מעשי הנאשם לא רק שפגעו באנשי צוות בית החולים, אלא אף פגעו בעקיפין בשירות ששאר החולים קיבלו במקום.

מדיניות הענישה הנוהגת

16. נקודת המוצא בקביעת העונש הראוי למעשי הנאשם היא העונש שקבע המחוקק בעבירת התנהגות פרועה במקום ציבורי - שישה חודשי מאסר, בגין עבירות איומים - שלוש שנות מאסר ובגין ניסיון תקיפת סתם - שנתיים

מאסר.

17. בחינת מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות מסוג אלה מלמדת על מגוון עונשים:

א. רע"פ 5458/12 **ליכטמן נ' מדינת ישראל**, שם הורשע הנאשם בתקיפת רופא ואחות בבית חולים. יצוין כי הנאשם באותו מקרה ביצע מעשים ברף חומרה גבוהה מזה של הנאשם שבענייננו. יחד עם זאת אף הוא היה נעדר עבר פלילי, לקח אחריות ושיקם את חייו. בית המשפט העליון אישר עונש בן 6 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריח.

ב. רע"פ 1293/08 **קורניק נ' מדינת ישראל** הנאשם הורשע בעבירת איומים על בת זוג והושת עליו מאסר של 12 חודשים, מאסר על תנאי וקנס.

ג. ע"פ (מחוזי ת"א) 7670/09 **קומע נ' מדינת ישראל**, שם הורשע הנאשם בתקיפת פקח שגרר את רכבו. הנאשם, שהיה בעל עבר פלילי, נדון לעונש מאסר בן 6 חודשים ואף הופעל כנגדו מאסר מותנה.

ד. ת"פ (שלום ב"ש) 48710-07-21 **מדינת ישראל נ' דהיני**, שם הורשע נאשם בעבירת איומים על עובדת סוציאלית ובית המשפט הטיל עליו שישה חודשי מאסר בפועל ושלושה חודשי מאסר על תנאי.

ה. ת"פ (שלום חיפה) 45490-04-22 **מדינת ישראל נ' דוד ספיר**, שם הורשע נאשם בשתי עבירות איומים ובניסיון תקיפה גם כלפי שוטרים והושתו עליו 4 חודשי מאסר בפועל לאחר שבית המשפט קבע מתחם ענישה הנע ממאסר על תנאי ועד 10 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

18. בענייננו, אין זה מן הראוי כי מתחם העונש יתחיל במאסר על תנאי, והסיבה לכך נטועה במכניזם לקביעת מתחם העונש בהתאם לסעיף 40ט לחוק העונשין. על מנת לקבוע מתחם עונש שתחתיתו מאסר על תנאי, יש מקום כי הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה יהיו ברף הנמוך. אלא, שבמסגרת בחינת הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה בהתאם לסעיף 40ט לחוק העונשין, נתתי דעתי לכך שמדובר בשלוש עבירות שבוצעו כולן כלפי צוות בית חולים. אין ניסיון תקיפה סתם של אדם כניסיון תקיפה סתם של אנשי צוות רפואי בבית חולים, אין התנהגות פרועה ברחוב כהתנהגות פרועה בבית חולים. מתחם שתחתיתו מאסר על תנאי, אינו הולם את חומרתה של העבירה שביצע הנאשם, מטעמי גמול, הרתעה והגנה על צוותים רפואיים באשר הם ואשר על כן אינו מתיישב עם האינטרס הציבורי.

19. לאחר שבחנתי את הערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירה על ידי הנאשם, מידת הפגיעה בערכים אלו, ובנסיבות ביצוע העבירה, הרי שאני קובע כי מתחם העונש הראוי נע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 10 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריח.

20. בעניינו של הנאשם לא מצאתי שיקולים לסטייה ממתחם הענישה לקולא או לחומרא שכן על נאשם המבקש

לסטות לקולה ממתחם העונש ההולם הנטל להציג ראיות לכך שעבר הליך שיקומי משמעותי. [ראו למשל רע"פ 1705/22 אלצראיעה נ' מדינת ישראל] משום שהלכה היא כי: "לא בכל מקרה שבו תהליך טיפולי מתקדם בכיוון חיובי, יש להפעיל את הסמכות הקבועה בסעיף 40ד, שאחרת בא החריג ומרוקן את הכלל מתוכן". [ראו למשל ע"פ 7757/21 אהרון קיי מרזוקי נ' מדינת ישראל].

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה להחלטה בת.פ. ה זה, הפנתה במשפט להעניש באופן מחמיר במקרים כגון דא. כבוד האדם וחירותו, וכן זכות האדם לאוטונומיה על גופו

21. לשם קביעת העונש ההולם, בגדרי מתחם העונש, על בית המשפט להידרש לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

א. הנאשם הודה ולקח אחריות על מעשיו.

ב. לנאשם הרשעה בעבירות דומות - איומים וניסיון תקיפה - גם אם מדובר בהרשעה מאוחרת לאירוע שבעניינו.

ג. הנאשם לא עבר הליך טיפולי.

ד. הנאשם לא צעיר במיוחד ואף לא הוצגו אסמכתאות למצב רפואי המצדיק התחשבות יתרה.

22. לא נעלמה מעיניי המלצת שירות המבחן. יחד עם זאת, על אף הערכת מקצועיותו הרבה של שירות מבחן הלכה היא כי האמור בתסקיר: "מהווה המלצה בלבד, ובית המשפט רשאי להפעיל את שיקול דעתו בהתחשב בכלל האינטרסים העומדים לפניו" [ראו למשל ע"פ 5626/14 לנקין נ' מדינת ישראל וכן רע"פ 4144/15 אבו אלטיף נ' מדינת ישראל]. בענייננו, בצד שיקולי השיקום על בית המשפט החובה ליתן משקל אף לשיקולי גמול והרתעה, שיקולים אותם לא שוקל שירות המבחן. הדברים נכונים ביתר שאת, משהמלצת שירות המבחן אינה מבוססת על הליך טיפולי משמעותי, כי אם רק על שיחות עם הנאשם.

23. בקביעת עונשו של נאשם לא ניתן להתעלם מעונשו של השותף, וההלכה היא כי בהקשר של שותפים יש לשאוף שענישתם תשקף את חלקם היחסי בפעילות. (ראו למשל ע"פ 1682/22 יאיר סבג נ' מדינת ישראל) על אשתו של הנאשם הוטל עונש מאסר על תנאי בלבד. אך עניינם של השניים שונה בתכלית, הן בשים לב לחלקו הארי של הנאשם באירוע, הן לכך שהורשע בשלוש עבירות ולא בעבירה יחידה, הן לכך שהורשע בעבירות חמורות יותר מאשר הנאשמת והן בשל מצבה הפיזי והנפשי של הנאשמת שהייתה בהריון בזמן האירוע. אשר על כן, אין בפער העונשים בין השניים משום הפליה, אלא יחס שונה לשונים. בשולי הדברים יוער כי, העונש על אשת הנאשם הוטל בהסכמת התביעה, והלכה היא כי: "ככלל, אין להשליך מהסדר טיעון בעניינו של נאשם אחד על רף הענישה של נאשם אחר" (ע"פ 4423/22 אבו עמרה נ' מדינת ישראל)

24. בנסיבות האמורות מצאתי כי ניתן למקם את עונשו של הנאשם ברף הנמוך של המתחם אך לא בתחתיתו

ממש.

סוף דבר

25. לאחר ששקלתי את כלל השיקולים לעיל, לקולא ולחומרא, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 3 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות בכב"א אילת בכתובת שדרות התמרים ת.ד. 760. עליו להתייצב ביום 15.1.23 בשעה 8:00 ביחידת ברקאי שלוחת דרום סמוך לכלא באר שבע.
- ב. אני מזהיר את הנאשם, כי עליו לנהוג בהתאם לכללים ולתנאים שתקבע הממונה על עבודות השירות, ושם לא יעשה כן, יכול ויפסקו עבודות השירות, והוא יידרש לרצות את יתרת עונשו בכלא.
- ג. 3 חודשי מאסר מותנה למשך 3 שנים מהיום. מאסר זה יופעל במידה והנאשם יעבור במשך תקופת התנאי עבירת התנהגות פרועה במקום ציבורי.
- ד. 4 חודשי מאסר מותנה למשך 3 שנים מהיום. מאסר זה יופעל במידה והנאשם יעבור במשך תקופת התנאי עבירת איומים.
- ה. 6 חודשי מאסר מותנה למשך 3 שנים מהיום. מאסר זה יופעל במידה והנאשם יעבור במשך תקופת התנאי עבירת אלימות.
- ו. קנס בסך 2,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 תשלומים חודשיים שווים החל מיום 1.5.23 ובכל ראשון לחודש שלאחריו.

את הקנס ניתן לשלם כעבור 3 ימים מהיום באחת מהדרכים הבאות:

- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il.
- מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000
- במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת בשוברי תשלום).

זכות ערעור כדין.

ניתן היום, כ"ה כסלו תשפ"ג, 19 דצמבר 2022, במעמד הצדדים.